

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25312/2023
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миона Михаиловић, адвокат из ..., против туженог „Generali osiguranje Србија“ АДО из Београда, чији је пуномоћник Радивоје Кастратовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1166/23 од 28.04.2023. године, у седници већа одржаној 25.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1166/23 од 28.04.2023. године у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1166/23 од 28.04.2023. године у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3117/20 од 23.12.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, тако што је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете и то на име душевних болова због умањења животне активности износ од 1.500.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 300.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 250.000,00 динара и на име наружености износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете и то на име претрпљених физичких болова преко досуђеног износа од 300.000,00 до траженог износа од 700.000,00 динара, на име претрпљеног страха преко досуђеног износа од 250.000,00 динара до траженог износа од 700.000,00 динара и на име наружености преко досуђеног износа од 100.000,00 динара до траженог износа од 500.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име трошкова

парничног поступка износ од 329.600,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1166/23 од 28.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 3117/20 од 23.12.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се дозволи одлучивање о посебној ревизији.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Предмет тражене правне заштите је исплата нематеријалне штете по одређеним видовима услед повреда које је тужилац претрпео приликом саобраћајне незгоде. У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној ревизији на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, имајући у виду да је одлука у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права.

Врховни суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези одредби члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 11.06.2020. године. Предмет тужбеног захтева је исплата накнаде на име нематеријалне штете у одређеним видовима у укупном износу од 500.000,00 динара. Тужилац је 15.11.2022. године, преиначио тужбу повећањем постојећег тужбеног захтева на укупан износ од 3.400.000,00 динара. Вредност предмета спора побијаног дела којим је одбијен тужбени захтев износи 1.250.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела од 1.250.000,00 динара не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра на дан преиначења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић